

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/169/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413204942
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4413204942.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: C. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XXX, zastúpený JUDr. Ján Slovinský, advokát so sídlom Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie 13, IČO: 50 523 158, proti žalovanej: W. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX, zastúpená Mgr. Monika Dunčáková, advokátka, so sídlom Košice, Štúrova 20, IČO: 35 537 116, o zaplatenie 6.116,40 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 6. februára 2017 č. k. 9C/294/2014-264 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal od žalovanej sumy 6.116,40 eura s príslušenstvom ako nárok zo zmluvy o pôžičke, ktorú si mal podľa žalobcu so žalovanou dohodnúť ústne po tom, ako ju zavolať do Írska, aby spoločne žili a bývali s tým, že žalovaná bude platiť polovicu nákladov spojených s bývaním, nájomné, spotrebu elektriny a internetu. Z predložených dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca býval v prvom byte aj s inými nájomcami, k tomuto bytu nevedel preukázať platnú zmluvu, iba výpismi zo svojho bankového účtu preukázal, že za tento byt mesačne platil nájom vo výške 450 eur. K druhému bytu mal uzatvorenú nájomnú zmluvu, kde bol zaviazaný mesačne platiť nájom vo výške 625 eur. Žalobca nepreukázal žiadnym hodnoverným dôkazom, že so žalovanou uzatvoril zmluvu o pôžičke či už ústnu alebo písomnú, podľa ktorej sa žalovaná mala zaviazat' žalobcovi, že mu zaplatí polovicu nákladov spojených s bývaním, resp. že mu to bude splácať splátkami, a že tieto náklady jej žalobca poskytuje titulom pôžičky. Poukázal na ust. § 657 OZ a dospel k záveru, že tvrdenie žalobcu v tom smere, že keď niekto s niekým býva v spoločnej domácnosti a má za to platiť polovicu nájomného ako pôžičku, nemá žiadnu oporu v zákone. Tiež nebolo preukázané, že by žalobca so žalovanou uzatvoril podnájomnú zmluvu, podľa ktorej by mala byť žalovaná zaviazaná zaplatiť mu polovicu nájomného za bývanie. Žalobca sa snažil preukázať svoj nárok čestnými prehláseniami pána T. a pána T., avšak z týchto prehlásení nebolo preukázané, že by medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, tieto čestné prehlásenia súd vyhodnotil ako nedôveryhodné, pretože nie sú úradne ani notársky overené a takéto mohol spísať hocikto. Čo sa týka dôkazov, ktoré predložil žalobca a tok kópie výpisov z jeho účtu v Írskej republike, tým bolo len preukázané, že platil nájom, avšak tieto výpisy nepotvrdzujú podmienky pre poskytnutie zmluvy o pôžičke. Čo sa týka finančných čiastok, ktoré poskytol žalobca matke žalovanej vo výške 973 eur, bolo preukázané, že zo svojho účtu poskytol tieto finančné prostriedky matke žalovanej, avšak nepreukázal žiadny iný dôkaz, ktorý by svedčil tomu, že tieto peniaze žiada vrátiť od žalovanej titulom poskytnutej pôžičky. Strany sporu preukázali, že v Írsku

žili v druhovskom pomere, a že žalovaná mala len príležitostné práce s nízkym zárobkom, pričom žalovaná mala záujem opustiť Írsku republiku, ale žalobca jej v tomto zabránil pre nezhody a konflikty, pričom na určitú dobu prerušili spolužitie a potom ho opätovne obnovili. Po obnovení spolužitia došlo ku konfliktom, ktoré vyústili do fyzického útoku zo strany žalobcu a žalobca jej iba na príkaz súdu vydal doklady ako občiansky preukaz, bez ktorých nemohla opustiť Írsku republiku. Žalobca teda v tomto smere dôkazné bremeno nezvládol, pretože bez pochyby nepreukázal základnú vec podľa ust. § 657 OZ, že by prenechal žalovanej peniaze do užívania, a že by sa žalovaná zaviazala poskytnutú pôžičku vrátiť a splatiť. Nepreukázal, že by medzi ním a žalovanou niekedy vznikol nájomný vzťah, ale ani že by medzi nimi bola uzatvorená zmluva o pôžičke. Jednoznačne bolo preukázané, že v rozhodnom období strany sporu žili v spoločnej domácnosti ako druh a družka, pričom žalovaná preukázala z výpisov zo svojho účtu, že sa podieľala na chode domácnosti, keď kupovala veci potrebné, ktoré spolu spotrebovali a použili na spoločné žitie. Žalobca sa domáhal, aby súd vykonal dokazovanie na detektore lži, tento dôkaz súd nevykonal, pretože ho nepovažoval za dôveryhodný a zo žiadneho ustanovenie Civilného sporového poriadku nevyplýva, aby súd nariadil žalovanej vykonať takýto dôkaz. Žalobca predložil ešte originál poznámkového bloku, ktorý preukazuje len to, že žalovaná si tam písala určité sumy za mesiace, avšak toto nesvedčí o tom, že tieto mala zaplatiť žalobcovi titulom poskytnutej pôžičky. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej, túto súd vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože nárok z titulu pôžičky sa premlčí vo všeobecnej 3-ročnej dobe v zmysle ust. § 101 OZ, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, to znamená, že žalobca podal žalobu dňa 01. 03. 2013, táto bola doručená provinštančnému súdu 12. 03. 2013 a žalovaná odcestovala z Írskej republiky na prelome rokov 2011 - 2012, čiže najskôr nárok žalobcu by mohol vzniknúť 01. 01. 2012, teda žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za to, že žalobcovi nevznikol nárok voči žalovanej domáhať sa zaplataenia pôžičky vo výške žalovanej sumy, pretože nepreukázal, že by žalovanej prenechal veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a keďže žalobca neprenechal žalovanej do užívania žiadne peňažné čiastky, zo strany žalobcu tak nemohla byť žalovanej poskytnutá žiadna pôžička. Z uvedených dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 CSP a priznal žalovanej nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zmeny tak, že žalobe bude v celom rozsahu vyhovené, prípadne aby bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil ust § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že žalobca si uplatnil sumu 3.110,50 eura (bývanie, náklady spojené s bývaním, pôžička jej matke) za obdobie trvajúce od začiatku ich vzťahu do 14. 03. 2011, kedy sa žalovaná odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Následne sa strany sporu udobrili a žalovaná sa opäť nasťahovala do spoločnej domácnosti a počas tohto spolužitia jej vznikol dlh v súvislosti s ubytovaním a nákladmi spojenými s bývaním vo výške 3.005,90 eura, keďže spolu žili až do decembra 2011. Uviedol, že si nárokuje len tieto výdavky, ktoré mu vznikli v súvislosti s nájmom a peniaze, ktoré požičal jej matke, ktorá nemala za čo financovať náklady v súvislosti s údržbou domu. Nenárokuje si výdavky, ktoré mal so žalovanou v súvislosti so stravou, ani s finančnými prostriedkami, vynaloženými na dovolenky a dary žalovanej. To, že uhrádzal nájomné a v akej výške bolo jednoznačne preukázané, pretože v nájmomnom byte v ktorom žil aj so spolubývajúcim mali rozdelené náklady na polovicu, pričom on od žalovanej žiadal len jednu polovicu zo svojej jednej polovice nájmu, ktorú uhrádzal on. Žalobca vedel, v akej finančnej situácii je žalovaná, preto jej prisľúbil, že jej nájde prácu a zaplatil jej aj kurz anglického jazyka. Čo sa týka tej časti rozsudku, kde posúdil čestné vyhlásenie svedkov za nedôveryhodné uviedol, že tvrdenie žalovanej je účelové, pretože títo svedkovia mohli preukázať existenciu pôžičky a vyhlásenie žalovanej, ktorým uznáva svoj dlh. Čo sa týka finančných prostriedkov, ktoré poslal matke žalovanej, boli poslané za účelom, aby mohli pokryť náklady na dom v T., v ktorom žalobkyňa pred odchodom do Írska bývala. Ústna dohoda založila medzi žalobcom a žalovanou platný záväzkový vzťah, na ktorého základe žalovanej vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi požičanú sumu. Má za to, že súd dospel k záverom len na základe tvrdení žalovanej, pričom absolútne nezohľadnil fakty predkladané počas celého konania z jeho strany.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

4. Prijatím zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s účinnosťou od 01. 07. 2016 došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP). Podľa prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Znamená to, že nová

právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, a teda sa použije na všetky konania a to i na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku s výnimkami z tohto základného pravidla ustanovenými v § 470 ods. 2 CSP.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou stranou (§ 359 CSP) a že podané odvolanie spĺňa zákonné náležitosti § 365 CSP preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daným rozsahom § 379 CSP a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania a jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

7. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a preto že odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi, ktorý vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové, či právne argumenty, než tie, ktoré už uviedol pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmito odôvodnením v plnej stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné.

8. Podľa ust. § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, keďže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/325/2009 z 30. 06. 2010).

9. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol v zásade žiadne relevantné skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania súdu prvej inštancie a s ktorými by sa súd prvej inštancie náležite nevysporiadal. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku vo veci samej odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vykonal všetko dokazovanie, ktoré bolo možné z návrhov strán, najmä žalobcu v danej veci vôbec vyvodiť a na jeho základe zisťoval rozhodujúce skutočnosti dôležité pre posúdenie dôvodnosti žaloby. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 ods. 1 CSP dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil aj správny právny záver o nedôvodnosti žalobcom uplatneného nároku. Na vec správne aplikoval zodpovedajúce ust. § 657 OZ, ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu žaloby riadne v súlade s § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, pričom sa dôsledne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi a dôkazmi, návrhmi sporových strán a posúdil opodstatnenosť všetkých právne skutkovo relevantných námietok strán súvisiacich s predmetom konania.

10. Podľa ustálenej právnej teórie súdnej praxe je sporové konanie ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou účastníkov konania. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien. Ide o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať

(§ 132 ods. 1 CSP). Predmetné ustanovenie stanovuje aj dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Zásadne na stranách sporu leží iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Totožné následky postihujú toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

11. Súd prvej inštancie správne posudzoval povinnosť dôkazného bremena žalobcu v sporovom konaní. V konaní o nároku žalobcu vyplývajúci podľa neho z ústnej zmluvy o pôžičke, prípadne viacerých zmlúv o pôžičkách je konaním sporovým, v ktorom platí prejednávací zásada. So zreteľom na kontradiktórnosť tohto konania možno súdu vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci (§ 188 ods. 2, 3 CSP) má jednoznačne reštriktívne limity, táto možnosť predstavuje výnimku v prípade vykonania dôkazu, ktoré vyplýva z verejných registrov a zoznamov a to len v prípade, ak nasvedčujú tomu, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou. Súd prvej inštancie prejednal vec a rozhodol po vykonaní viacerých pojednávaní, na ktorých vykonal dokazovanie navrhnuté stranami, ktoré po poučení nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania (právny zástupca žalobcu výslovne na pojednávaní konanom dňa 06- 02. 2017 č. I. 288 spisu uviedol, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemá). Súd prvej inštancie zamietnutie žaloby založil na konštatovaní, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočností, že uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke, t. j. neunesol dôkazné bremeno o vzniku právneho úkonu - zmluvy o pôžičke. Aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu, žalobca v konaní nepreukázal uzatvorenie zmluvy o pôžičke, i vzhľadom na tú skutočnosť, že samotná žalovaná uzatvorenie zmluvy o pôžičke poprela. V konaní nebolo pochyb o tom, že žalobca neposkytol finančné prostriedky žalovanej či už hotovostným alebo bezhotovostným prevodom na jej účet. Namieta, že sumu, ktorú poslal na účet matky by nebol posielal, keby nevedel jej identifikačné údaje. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje len na tú skutočnosť, že ak žalobca zaslal finančné prostriedky na účet matky žalovanej, nešlo v danom prípade o poskytnutie finančných prostriedkov priamo žalovanej, a v tomto prípade vo výške, ktorá bola poukázaná na účet matky žalovanej, by v danom prípade nebola žalovaná ani vecne pasívne legitimovaná.

12. Odvolací súd konštatuje, že ak žalobca v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, de facto namieta nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Na základe toho odvolací súd v odvolacom konaní skúma okrem splnenia procesných podmienok odvolacieho konania, či súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie, či skutkové zistenia, ku ktorým po takomto dokazovaní dospel majú v prevedenom dokazovaní oporu. Ak zistí, že nebolo prevedené náležité dokazovanie alebo aj zistí, že súdom prvej inštancie konštatovaný skutkový stav nemá oporu v prevedenom dokazovaní (nevyplyva z prevedených dôkazov) prípadne ak má za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám (§ 384 ods. 1 CSP). V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, pričom vychádzal z vyjadrení žalobcu a ním predložených dôkazov, z vyjadrenia žalovanej a z tohto dokazovania získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií § 191 ods. 1 CSP a na základe toho ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodnutí vychádzal. Odvolací súd v hodnotení dôkazov zo strany súdu prvej inštancie nezistil žiadny rozpor s princípmi formálnej logiky a zo zákonnými procesnými pravidlami, a preto nepovažoval za potrebné ním prevedené dokazovanie opakovať alebo doplniť. Napokon, žalobca ani nenamieta v podstate zistenie skutkového stavu, keď bolo nesporne preukázané, že so žalovanou žili v spornom období v Írsku ako druh a družka, žalobca len namieta, že finančné prostriedky, ktoré on platil ako nájom a poplatky spojené s ubytovaním boli poskytnuté na základe ústnej zmluvy ako pôžička pre žalovanú, ktorá sa v rozsahu jednej polovice týchto finančných prostriedkov zaviazala mu ich vrátiť. Avšak ako bolo vyššie konštatované, nebolo preukázané, že k poskytnutiu finančných prostriedkov priamo do rúk žalovanej, prípadne na jej účet nebolo preukázané, a preto v žiadnom prípade nemožno konštatovať, že by medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o pôžičke.

13. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).